

2) Verein Deutsche Sprache eV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 20.8.2018.

Valitus, jonka Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu ja Cristinel Iordăchescu ovat tehneet 26.6.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-298/17, Iordăchescu ym. v. parlamentti ym., 18.4.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-426/18 P)

(2019/C 112/14)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Valittajat: Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu, Mihaela Iordăchescu ja Cristinel Iordăchescu (edustaja: A. Cuculis, avocat)

Muu osapuolet: Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on 31.1.2019 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen.

Valitus, jonka Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych on tehnyt 3.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych v. komissio, 10.7.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-560/18 P)

(2019/C 112/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych (edustaja P. Hoffman, adwokat)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Ruotsin kuningaskunta ja Puolan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-514/15, Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych v. komissio, 10.7.2018 antama määräys on kumottava
- Euroopan komission 12.6.2015 antama päätös GESTDEM 2015/1291, jolla valittajalta evätään oikeus saada tutustua Euroopan komission antamaan yksityiskohtaiseen lausuntoon ilmoitusmenettelyn 2014/537/PL yhteydessä, ja Euroopan komission 17.7.2015 antama päätös GESTDEM 2015/1291, jolla valittajalta evätään oikeus saada tutustua Maltaan tasavallan antamaan yksityiskohtaiseen lausuntoon ilmoitusmenettelyn 2014/537/PL yhteydessä, on kumottava ja Euroopan komissio on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut; tai
- toissijaisesti jos unionin tuomioistuin ei katso, että menettelyn tässä vaiheessa on mahdollista antaa lopullinen ratkaisu, asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen ja oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksen tueksi esitetään seuraavat valitusperusteet:

- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, i) kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 30 ja 32 kohdassa, ettei ole todennäköistä, että valittajan kanteessa väittämä lainvastaisuus tapahtuu tulevaisuudessa ja että valittajalla ei ole intressiä jatkaa kannetta, ja (ii) kun se katsoi noissa samoissa kohdissa, että merkityksellisenä kysymyksenä tässä yhteydessä oli se, onko todennäköistä, että tulevaisuudessa tulee esiin tilanne, jossa komissiolle ilmoitetaan lakia koskeva luonnos, jossa vastataan komission huolenaiheisiin ilmoituksen tehneen jäsenvaltion voimassaolevasta lainsäädännöstä, jonka osalta on vireillä jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely, ja jossa komissio epäilee pääsyn direktiivin 98/34⁽¹⁾ perusteella annettuun yksityiskohtaiseen lausuntoon, joka on osa kyseistä lakia koskevaa luonnosta, oikeuttamalla tämän yleisellä ilmaisemalla jättämistä koskevalle olettamalle, joka perustuu tarpeeseen suojata kyseisen jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn tarkoitusta, vaikka oikeudelliselta kannalta katsoen merkityksellinen kysymys ei koske sitä, voiko tällainen erityistilanne tulla esiin, vaan sen sijaan sitä, ovatko komission asetuksesta 1049/2001⁽²⁾ tai direktiivistä 98/34 omaksumat tulkinnat, joita valittaja on arvostellut kanteessa, sellaisia, että komissio soveltaa niitä todennäköisesti tulevaisuudessa.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa, että tarve antaa lausunto asiassa, joka koskee komission kieltäytymistä ilmaisemasta asiakirjojen sisältöä sen johdosta, että niiden ja vireillä olevan jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn välillä on väitetysti ”erottamaton yhteys”, ja jossa suullinen käsittely on päätetty, ei voi perustu tarpeeseen antaa valittajalle tehokasta oikeussuojaa eikä siihen, että jos asiasta ei lausuta, komissio voi välttää sen, että sen päätöksen laillisuus tutkitaan, koska muutoin kuka tahansa hakija, jonka pyyntö saada tutustua asiakirjoihin on alun perin hylätty, voisi nostaa kanteen komissiota vastaan, vaikka pyyntö hyväksytään sen jälkeen, kun unionin yleisessä tuomioistuimessa on nostettu kanne.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa siitä huolimatta, että valittajan riidanalaisista päätöksistä nostama kanne oli ollut vireillä melkein kolmen vuoden ajan ja siihen oli liittynyt useita oikeudenkäyntimenettelyä koskevia toimia sekä suullinen käsittely, ettei menettelyn päättäminen ja se, että valittajaa ja sen jäseniä pyydetään jälleen kerran – tällä kertaa komissiota vastaan nostetun vahingonkorvauskanteen yhteydessä – osoittamaan riidanalaisten päätösten lainvastaisuus, merkitse niihin kohdistuvaa perusteetonta taakkaa.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa, ettei kanteesta ollut tarpeen lausua riidanalaisista päätöksistä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevien valittajan tai sen jäsenten vaatimusten perusteella vain, koska i) valittaja ei ollut todennut, aikoiko se tai sen jäsenet ”todellakin” esittää tällaisia vaatimuksia, ii) valittaja ei ollut esittänyt täsmällistä, nimenomaista ja luotettavaa näyttöä riidanalaisten päätösten vaikutuksista ja iii) valittaja ei ollut esittänyt yksityiskohtia tuomitsemisista, jotka olivat seuranneet kieltäytymistä antaa mahdollisuus tutustua asiakirjoihin, ja vaikka iv) unionin yleinen tuomioistuin samanaikaisesti määräsi valittajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka merkitsivät siten valittajalle riidanalaisista päätöksistä aiheutunutta nimenomaista ja varmaa vahinkoa.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi valituksenalaisen määräyksen 34 kohdassa, että valittajalla ei ollut intressiä jatkaa kannettaan, vaikka riidanalaisten päätösten kumoaminen oli tarpeen valittajalle ammattijärjestönä aiheutuneen aineettoman haitan hyvittämiseksi eikä tällaisen haitan hyvittämiseen ole olemassa muuta keinoa.

⁽¹⁾ Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY (EYVL 1998, L 204, s. 37).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).